

טור' מרגובסקי אביגנעם

45011

בן חנה וצבי

נולד ב- כ"ז אדר תרפ"ח 19.3.1928

הונגייס לצה"ל ב- 1948

שרת בגדוד יברק' (12)

נפלו - י"ג א"ר תע"ט 8.8.1949

בעת מילוי תפקידו.

מרגולסקי אבינועם,

בן צבי וחנה; נכד לאברהם-יצחק מרגולסקי, ממייסדי המושבה מטולה ומראשוני השומרים והמגינים הארץ. נולד ביום כ"ז באדר תרפ"ח (19.3.1928) במטולה. הצעיר בלימודיו מן בית-הספר היסודי על-שם "אחד העם" בתל-אביב ועד לסיום-לימודיו בגמנסיה "בלפור". בגיל ט"ו התמסר להדרכת נוער "למד בני יהודה קשת". אחרי סיימו את הגמנסיה עשה את שנת-השירות בנוטרות. במקום-שירותו היה פעיל בחינוך התרבותיים של הנקרה והיה נקרא בפי כל חבריו בשם "מורה". כן הצליח כשותפט ביישוב סכסוכים בעניינים שונים בקרב התושבים. אחרי שנות-השירות השתלים בכלכלה (בלמדו בבית-הספר הגבוה למשפטים ולכלכלה) ואך עסק בניהול חברות. בפרוץ מלחמת-הקוממיות היה מראשוני-המתנדבים בטרם הגיע תורו. בתור מ"כ הדrix בהכשרה צבאית את הנער בעמק בית-שאן וכי שכtab הייתה מטרתו "לחסל את הנער שלנו ולעצב את רוחו ודמותו של צבא-הגנה". בזמן התקפת-הלוויון בעמק זרק את הרימונו הראשון אל מול האויב. באחד הקרבונות בעמק נפצע ואחרי שהחלים חזר לפלוגתו. השתתף בכל מערכות-הנגב והגיע עד לאלת. גילה כושך בפיקוד וקור-רוח ודריכות במצבים קשים. לחבריו-פקודיו היה לאח ולמורה-מחנן. היה מרומם את רוחם בבדיחות-דעתו, דאג למיחסורם, השיב על תלונותיהם בסיפור-גבורה-והקרבה של ראשוני-התישבות (שמע מפי בני-משפחה). בכל מקום-חניה עשה מאמץ להדריך את אנשיו בסירות כדי להעשיר את ידיעותיהם על קשר המקום עם עברה של האומה. בתקופת-השקט שלאחר הקרבונות היו חי-הבטלה מטרידים אותו והוא דרש להעסיק את האנשים בשירותי עבודה פוריה וב�建ת הכפרים הנוטושים לשם דיור העולים. מתוך ענווה סייר לקלט דרגות ותארים אך לבסוף נעה להפצרות-מפקדי והסכים להצטרף לקורס-קצינים. בשעת מילוי תפקידו נפצע קשה, וכעבור ארבעה-חמשה ימים, ביום י"ג באב תש"ט (8.8.1949), מת מפצעיו. הובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות הצבאי בנחלת-יצחק.

מטולה מקום בו התגורר אבינוועם,

מטולה היא מועצה מקומית ומושבה בגליל העליון והיישוב הצפוני ביותר במדינת ישראל. שטח השיפוט של המועצה הוא כ-10,000 דונם והוא שוכנת על גבעה בגובה 530 מטרים המשקיפה על הרי הגליל, החרמון, עמק החולה ועמק עיון. **מטולה מוקפת בגבול עם לבנון מזרח, צפון ומערב.**

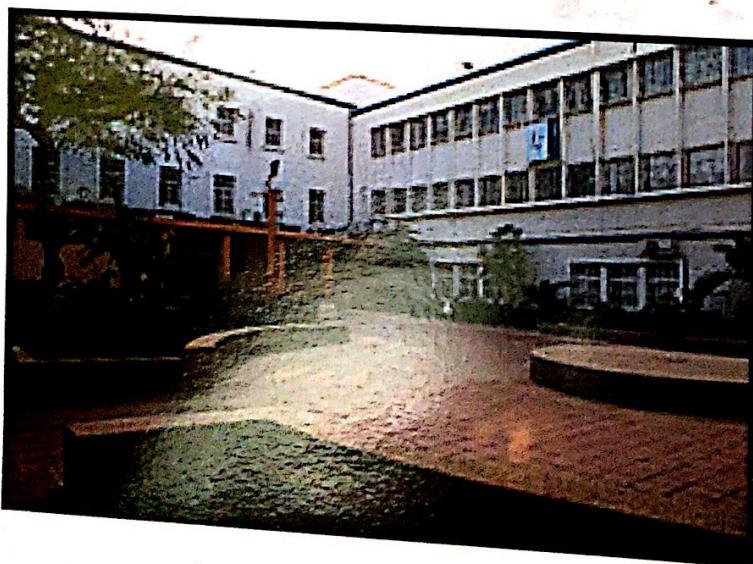
גמנסיה בלפור בו למד אבינועם

בית הספר נוסד בשנת 1931 על ידי ד"ר אברהם קולר, כגימנסיה פרטיט בשם הגימנסיה הריאלית בלפור. קולר, שניהל גימנסיה משלשתית בגליציה שבפולין, החליט לבנות גימנסיה, הדומה ברוחה וברעיון לאלה שבאירופה, שתיתן לתלמידיה השכלה עברית לאומית ואפשרות כניסה לאוניברסיטה. הגימנסיה שכנה ברחוב מזא"ה בתל אביב, ליד מגדל המים. קולר בחר בקפידה את מורי בית הספר, רובם משכילים יוצאי מזרח אירופה שאוטם הכיר עוד מימי בפולין. בנוסף למסגרת הלימודים הכלליות, ניתנה אפשרות יהודית לתלמידים מסוימים להיות בוגרים המשחררים. תלמידים שהשתתפו בוגמה זו לא המשיכו את הלימודים הרחבים מאנגלית, עברית ומתמטיקה.

במהרה הפכה הגימנסיה למוסד יקרתי וסלקטיבי, המעניק לסטודנטים ברמה גבוהה ביותר. הגימנסיה נשאה אופי תרבותי יהודי בעל ערכים לאומיים. בזכות הצלחת הגימנסיה, הקים קולר גימנסיה נוספת ברמת גן, שנគראה "גימנסיה אוהל שם", ומשום עבוזתו הרבה הפקיד בשנת 1935 את תפקיד הנהיגול הפלוגgi בידיו של שאול ריגר. ריגר ניהל את בית הספר עד שנת 1943, והשפייע ערכית ומעשית על הגימנסיה התל אביבית.

בתקופתו השתפרו שיטות ההוראה בגימנסיה, עלתה רמת הלימודים, התוצאות ניכרו והביקוש למיניה בגימנסיה התגבר. לאחר מספר רב של שנים, עזב ריגר את בית הספר והחל לנוהל את בית הספר למסחר וסימון לוינסקי. את מקומו תפס דוד רכבי (רכוביツקי).

ביולי 1947 הפסיקת הגימנסיה לפעול כמוסד פרטיט, ונמכרה לעיריית תל אביב. מאז נקראת הגימנסיה "תיכון עירוני א". גם לאחר הפיכתו לבית ספר עירוני, המשיך בית הספר להעניק את ערכיו ולהעניק מצוינות אקדמית לתלמידיו. בתקופה הראשונה לאחר רכישתו על ידי עיריית תל אביב ובשנותיה הראשונות של המדינה, המשיך בית הספר לשכון ברוחם מזא"ה ופעל בניהולו של דוד רכבי. לאחר מכן עבר למשכנו ברחוב שפרינצק בתל אביב. לאחר רכבי, ניהלו את בית הספר ד"ר יוסף פריד (בשנים 1963 - 1975) וכן המורה הוותיק דוד בן-צבי (1976 - 1980).

תקופת השומר

בשנות ה-30 יצא לאור קובץ 'השומר', ובשנות ה-50 יצא לאור ספר השומר: דברי חברים וספר תולדות ההגנה, אשר הציגו חומרים רבים על "השומר", וגישות שונות להבנת מALLEICO. חלק נכבד מארכיון "השומר", שכלל פרוטוקולים של ישיבות ואסיפות, מכתבים ותזכירים, אבד או הושמד בשנות מלחמת העולם הראשונה, במיוחד לאחר גילויו של מחרתת ניל"י, ועקב המצד הנרחב של השלטונות העותמאנים אחר אנשי "השומר".

תקופת הנוטר

נוטרות - כוחות של שוטרים יהודים בארץ ישראל בתקופת המנדט הבריטי שכונו בשם "נוטרים". הם פעלו במסגרת המשטרה הבריטית וביזמת הסוכנות היהודית החל ממאורעות 1936-1939 ועד להקמת המדינה בהגנה על היישובים היהודיים, על מפעלים שונים ועל דרכי התחבורה מפני התNELLIOT של כנופיות הערבים. אנשי הכוחות נחקרו כ"שוטרים מוספים", דהיינו, אנשי כוח עזר למשטרה הבריטית, ששימשה אותם עקב מחסור בכוח אדם וחסיבה שחדבר יביא ליותר שקט הארץ. למעשה, פיקד עליהם ארגון ההגנה, שניצל את הכוחות ואת נשקם לפעולותיו השונות בהגנה ובהתיישבות.

עמך בית שאן מקום בו הדריך נוער

עיר במחוז הצפון בישראל, בבקעת בית שאן, מזרח לעמק יזרעאל, ממוקמת על כביש 90 כ-25 קילומטר מדרום לים כנרת.

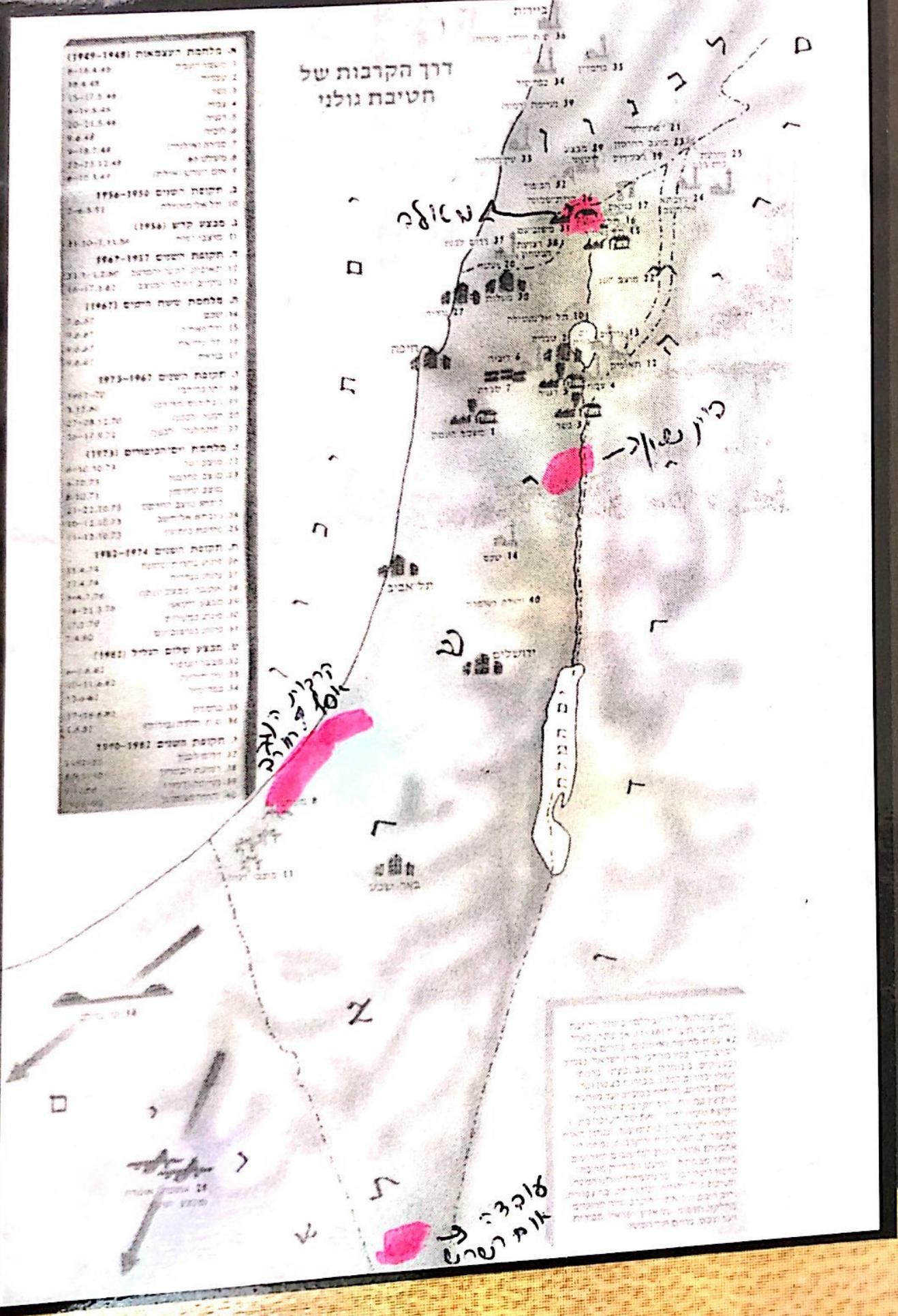
בית שאן מיושבת ברציפות מראשית התקופה הכלקוליתית (4000 לפנה"ס) ועד ימינו (סך הכל 6,000 שנה). העיר החדשה נוסדה בחודש יוני 1949 על אדמות העיירה הערבית ביסאן, שכנה במקום בו הייתה בית שאן הקדומה, ושתושבייה גורשו ממנה בעת מלחמת העצמאות. שטח השיפוט שלה הוא 7.1 קמ"ר, הוכרזה כעיר בשנת 1999.

הנוף האנושי של החטיבה

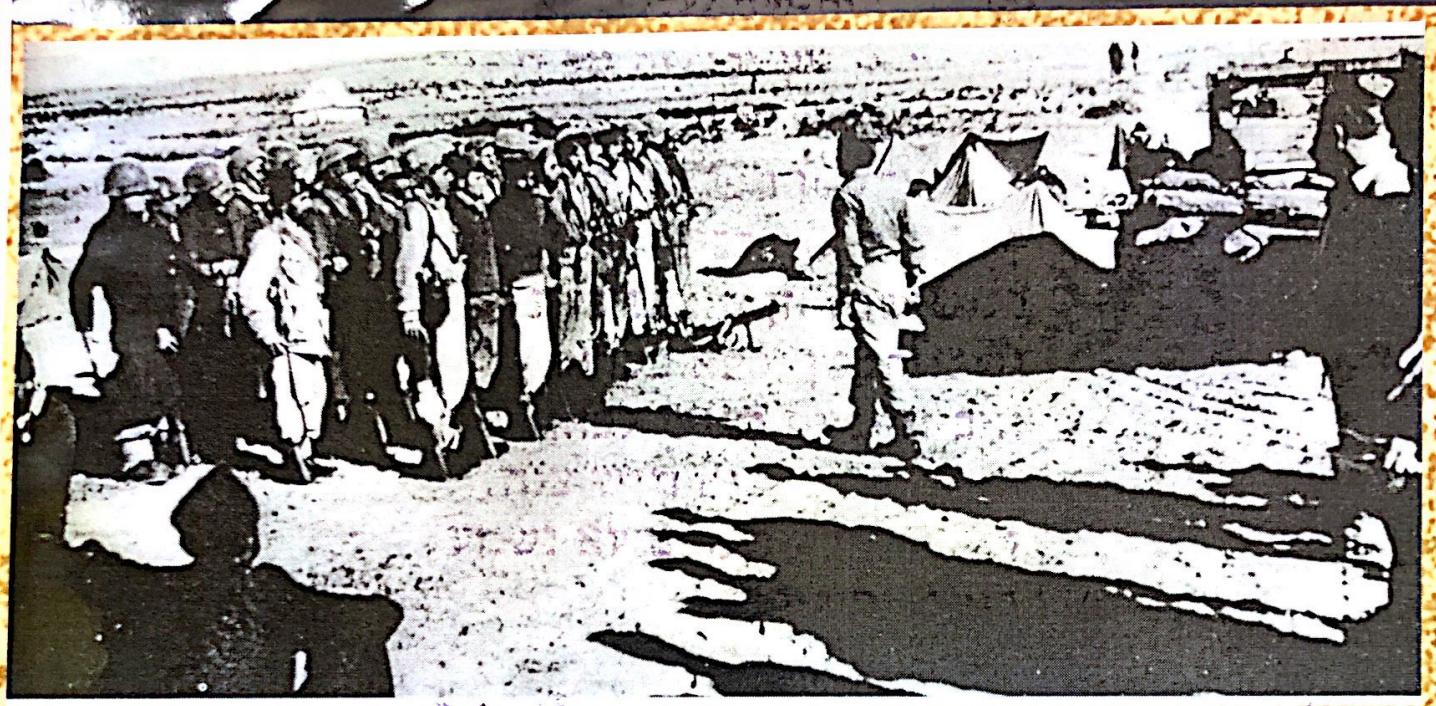
הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורבי-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחביה הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשים ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רפואות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות הייתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ولבני העליות השונות.

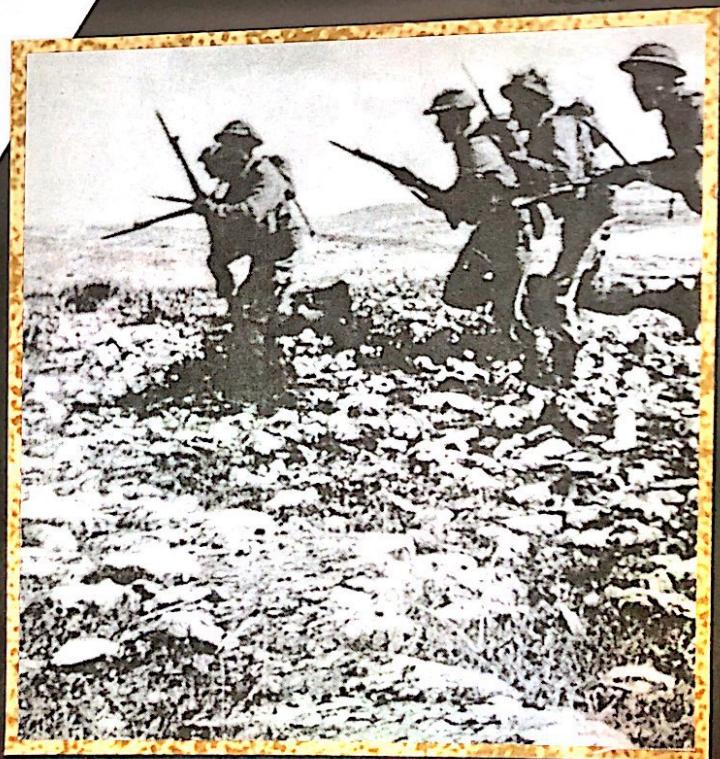
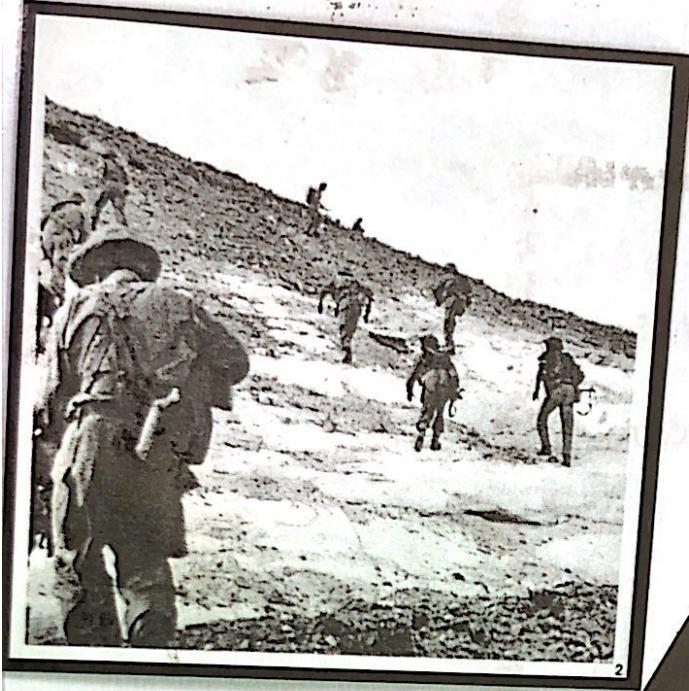
בסיכום המבואר שכחטב נחום גולן בספר "אלון ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, וברחבי הנגב הרחבו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שננתנה לחטיבה את צבiona וחותמה המיוحد, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכיים שנתקה בגושי התownsities אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובדי-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות ·

אימוניים באזור הדרום

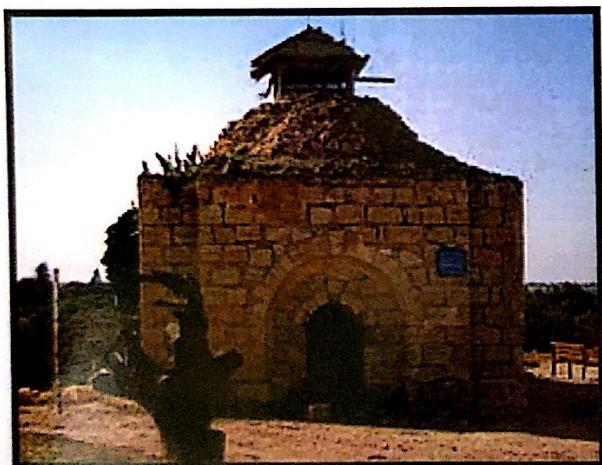
מבצעים בו השתתף

מבצע חורב היה מתקפה רחבה היקף של צה"ל נגד חיל המשלוח המצרי בנגב ובמזרחה סיני, במסגרת שלביה האחרונים של מלחמת העצמאות. המבצע החל ב-22 בדצמבר 1948 והסתיים ב-7 בינואר 1949.

מבצע אסף היה מבצע צבאי שקיים צה"ל במישור החוף של הנגב נגד הצבא המצרי במהלך שלב השלישי של מלחמת העצמאות.

לאחר פריצת הדרך של צה"ל לנגב במהלך יואב, החל חיל המשלוח המצרי בתוכנית להתחברות עם כוחותיו בכיס פלוגיה.

פגשתי אותו בלב המדבר.
יפה שקיעת-שמש ללב עצוב.
צ'ירתי לו עין וכבשה על ניר,
והוא הבטיח לי ישוב.
הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח.
כל שושנייו הן קוצים כתע
וליבו הקטן יקפא כקרח.
ואם אי-פעם תגיעו לכאן
תדעו, שכאן הוא חרש צנח.
קול הנפילה מעולם לא נשמע
בגל החול הרך.
והיה אם יופיע שם יلد קטן
שפניו שותקות ושיער לו זהוב,
תדעו שזה הוא - הושיטו לו יד
ולטפו את אבק-המדבר מעיניו.
חסד קטן עימי תעשו:
כתבו נא מהר לכל אמהותינו,
הנסיך הקטן הנה חזר אלינו.
הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח:
כל שושנייו מתיפחות כתע
כי ליבו הקטן קפא כקרח.

רציתי לקטוף פרח בגן
וاما אמרה לי: "אסור הוא מוגן
ובכל העולם יש חוקים
לא לקטוף פרחים מוגנים".
ואולי אני סתם ילדה קטנה
שלא יודעת ולא מבינה
אבל אני חושבת שכ"כ מוזר
שפוחחים אסור וחילילים מותר.

...אל רעכיג אלר כלט
אלס, פֿעַם נְמִגְעָת וְנְגִעָת
בְּרֵיחַ נְכֹנָת, גְּמִינָת
לְגַדְעָן עַל גְּמַלְעָן גְּמַלְעָן.
מהכח אַקְגַּלְעַן כָּת
אל רְגִילָה נְרִילָה גְּלִילָה.
הַמְּגַלְעָן.